

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, declarat de avocatul Maxim Chișca, în numele inculpatului

Prepețița Mihail xxxxxxxx, născut la
xx xxx xxxx în or. xxxxxx, locuitor al or. xxxxxxxxxxxx, str.
xxxxx x, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat
prin:

1) sentința Judecătoriei Șoldănești din 05.03.2015,
în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la amendă în
mărime de 600 unități convenționale, adică 12.000 lei.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	18.06.2015 - 30.06.2016,
<i>instanța de apel:</i>	09.08.2016 - 27.10.2016,
<i>instanța de recurs:</i>	23.01.2017 - 09.03.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2016, Prepețița Mihail a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

În temeiul art. 85 Cod penal, s-a dispus de a fi executată de sine stătător, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 05.03.2015, sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Larisei Nebuneli prejudiciul material de 16.297 lei și moral de 3000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 02 aprilie 2015, inculpatul Prepețița Mihail, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în

apartamentul nr. x, str. xxxxxxxxxxxxxx, mun. xxxxxxxx, prezentându-se drept proprietar al apartamentului nominalizat cu numele „Negară Mihail”, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul predării în chirie a apartamentului menționat, obținând încrederea lui Nebuneli Larisa, ilegal a însușit de la ultima, bani în sumă de 480 euro, care conform ratei de schimb al BNM constituie 9249,6 lei.

Ulterior, tot el, în perioada 04-05 aprilie 2015, continuându-și intenția infracțională, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. x, str. xxxxxxxxxxxxxx, mun. xxxxxxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul unor împrumuturi pentru diferite scopuri personale, ilicit a dobândit de la Nebuneli Larisa bani în sumă de 400 dolari SUA, care conform ratei de schimb a BNM, constituie 7048 lei, pricinuindu-i o daună în proporții considerabile, în sumă totală 16.297,60 lei.

Inculpatul, s-a eschivat de a se prezenta în instanță, fiind anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriai Botanica din 14 martie 2016, în privința acestuia de către IP Botanica fiind pornit dosarul de căutare cu nr. 2016420150.

Instanța a reținut că, fiind audiat în calitate de învinuit, în prezența apărătorului, inculpatul a recunoscut integral faptele incriminare, a declarat că se căiește sincer de cele comise și se obligă să restituie integral prejudiciu cauzat părții vătămate. La 27 mai 2015, el a încheiat și un acord de recunoaștere a vinovăției, însă nu l-a susținut și în cadrul ședinței de judecată, eschivându-se de a se prezenta în instanță.

Vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin probele administrate și anume:

declarațiile părții vătămate Nebuneli Larisa, care a comunicat că s-au cunoscut pe internet, iar inculpatul s-a prezentat ei ca fiind proprietarul apartamentului pe care ea a vrut să îl închirieze. I-a solicitat achitarea pentru 3 luni înainte, adică 480 euro, și în aceeași zi i-a dat banii solicitați, după care el i-a transmis cheile de la apartament și ea s-a mutat cu traiul în acest apartament. La sfârșitul lunii aprilie 2015, de ea s-a apropiat proprietarul apartamentului pe nume Serghei și a întrebat-o cine este ea, atunci ea i-a comunicat că a închiriat apartamentul de la inculpat, pe care la acel moment îl cunoștea cu numele de Negară Mihail. Atunci proprietarul apartamentului i-a comunicat că inculpatul închiriaza apartamentul de la el și numele lui nu este Prepeșița Mihail, după care i-a propus să meargă la poliție, ceea ce și a făcut;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 18.05.2015, prin care martorul Jalbă Ludmila a recunoscut persoana cu nr. 1 (Prepeșița M.);

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 18.05.2015, prin care partea vătămată Nebuneli Larisa a recunoscut persoana cu nr. 5 (Prepeșița M.);

procesul-verbal de examinare a documentelor din 20.05.2015, prin care s-a examinat recipisa de împrumut de la Nebuneli Larisa a sumei de 300 dolari SUA și un „contract” scris de mână de către Prepeșița M.;

corpurile delictive, recunoscute prin ordonanța din 20 mai 2015 și anume contractul din 30.10.2014 privind închirierea apartamentului și recipisa eliberată de

„Negară Mihail” lui Nebuneli Larisa ca dovadă a primirii sumei de 300 dolari SUA.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer la faza de urmărire penală, dar nu s-a prezentat în instanța de judecată, a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de recidivă, concluzionând că corectarea și educarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Maxim Chișca a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că pe parcursul urmăririi penale inculpatul s-a căit sincer de cele comise, a enunțat asupra disponibilității restituirii prejudiciului material.

Totodată, în cadrul urmăririi penale inculpatul necondiționat și integral a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Instanța de fond neîntemeiat a indicat ca circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, deoarece prin sentința Judecătorei Șoldănești din 05.03.2015, inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, infracțiune care face parte din altă categorie decât cea incriminată în prezenta cauză.

La 27.05.2015, inculpatul a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, însă nu a fost susținut în instanța de judecată din motive neimputabile lui, astfel, deși a săvârșit o infracțiune gravă urmează să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel, inculpatul a relatat că a fost audiat în cadrul urmăririi penale, iar în prima instanță nu a dat declarații, deoarece a fost plecat în Belarus. Recunoaște vinovăția în cele incriminate și se căiește sincer de cele comise.

Totodată, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt, dând acțiunilor inculpatului o încadrare juridică corespunzătoare.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul, este caracterizat pozitiv, dar a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Șoldănești din 05.03.2015, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, adică 12.000 lei, care nu a fost executată, antecedentul penal fiind nestins, deci a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Instanța de fond, însă, eronat i-a constatat inculpatului ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, deoarece prin sentința Judecătorei Șoldănești din

05.03.2015 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și nu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal.

Argumentul avocatului, că inculpatul necondiționat și integral și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, mai mult ca atât, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este neîntemeiat, deoarece ultimul a demonstrat contrariul prin comportamentul său de eschivare de la prezentare în instanța de judecată, fiind dispusă repetat în privința lui aducerea silită și anunțarea ulterioară în căutare.

Prima instanță corect a conchis că infracțiunea este comisă în stare de recidivă, la momentul comiterii infracțiunii de escrocherie antecedentul penal fiind nestins. Astfel, s-a reținut just că o pedeapsă non-privativă de libertate nu va duce la atingerea scopului legii penale, doar pedeapsa cu închisoarea fiind plauzibilă în vederea reeducării condamnatului, restabilirii echității sociale, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Este neîntemeiat argumentul apărării că inculpatul a achitat prejudiciul părții vătămate, ceea ce constituie o premisă pentru a-i aplica o pedeapsă non-privativă de libertate, deoarece prejudiciul a fost achitat de către inculpat doar după ce a fost condamnat de prima instanță, până la reținere inculpatul neachitând nimic din dauna cauzată nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

5. Avocatul Maxim Chișca a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat, în temeiul art. 6 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Recurentul a invocat că potrivit art. 6 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea dependenței R. Moldova, se absolvă de executarea pedepsei stabilite persoana condamnată, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 7 ani inclusiv.

Prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune, în mărime de 19.800 lei, încasat prin sentința contestată, a fost restituit integral părții vătămate, fapt confirmat prin cerere/confirmare din 26.10.2016, contrasemnată de către ultima și prezentată instanței de apel, astfel lipsesc impedimente privind aplicarea art. 6 din Legea nominalizată.

Totodată, la etapa dată, amenda în mărime de 600 unități convenționale, adică 12.000 lei, stabilită prin sentința Judecătorei Șoldănești din 05.03.2015, a fost achitată integral, fapt confirmat certificatul nr.124-24/1 din 20.12.2016 și bonurile de plată seria WU nr. 187131-32, eliberate de executorul judecătoresc Bedros P., rezultă că antecedentul penal reținut de către instanțele de judecată a fost stins.

Circumstanțele enunțate denotă temeinicia întru aplicarea actului de amnistie în privința inculpatului, or impedimentele indicate la art.10 din Legea cu privire la amnistie, nu se găsesc în cazul dat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie.

Conform art. 1 alin. (1) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016, legea dată se aplică condiționat și exclusiv persoanelor inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2–9, 11 și 12.

Însă, potrivit art. 2 alin. (2) din legea nominalizată, încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc doar cu acordul scris al persoanei inculpate.

Totodată, instanța de recurs este în drept să aplice amnistierea inculpatului, prin casarea hotărârilor adoptate de către instanțele de fond și pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, dacă la recursul ordinar este anexat acordul scris al inculpatului și sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare față de primul. Semnăturile de pe cererile prezentate trebuie să fie legalizate în modul prevăzut de legislația în vigoare (*Recomandarea Colegiului penal al CSJ, nr. 97 din 09.02.2017 „Cu privire la aplicarea prevederilor din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, de către instanțele judecătorești”*).

Sub acest aspect se reține că la 02.03.2017, avocatul M. Chișca a depus un demers, prin care a solicitat anexarea la materialele cauzei a cererii inculpatului privind acordul aplicării față de el a actului amnistiei.

Însă, această cererea nu este confirmată în modul prevăzut de legislație.

Prin urmare, instanța de recurs este în imposibilitate de a se pronunța asupra cererii apărării privind aplicarea actului de amnistie față de inculpat (*pct. 5. din decizie*), deoarece procedura de examinare a admisibilității în principiu a recursului ordinar, în camera de consiliu, fără citarea părților, cât și materialele cauzei, nu permit verificarea întrunirii condițiilor de aplicare în speță a legii menționate, adică recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Maxim Chișca, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, în privința inculpatului Prepelița Mihail xxxxxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco